

PLAMENI

Pavle Zidar

Plameni hrzajo v skupnem zanosu,
v igri, ki bliža se iz šumnih
daljav,
z gobci rdečimi bodejo kvišku
in iz oči jim sije žival.
Vzpeti,
po usmiljenju hrepeneči
zaman pogledujejo čez,
kje je še kdo, ki jih
mara.

Ves sem jih poln, izginjam
v pepel,
oči, kaj bi z njimi,
ni jih več,
slepec jim nasproti grem
čudno vesel,
zdaj zdaj se zanos rdeči
čezme bo vzpel.

SAMO NIT

Pavle Zidar

Kdo si
tako temno navzoč
kot sekira v prežeči
roki?
Moje grlo je suho
in prsi votle,
tako sem vpil
na pomoč.
Slišali so me, vem,
ko me je zrušila žalost
in so se k tlom